

สรุปปัญหาและข้อคิดเห็น

จากการพิจารณาถึงภาวะทั่วไปและวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในประเทศไทย พอจะสรุปปัญหาที่สำคัญพร้อมทั้งข้อคิดเห็นได้ดังนี้

1. ปัญหาต้นทุนการผลิต

ตารางที่ 11

โครงสร้างต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ถึงปี พ.ศ. 2523

(หน่วย: ลานบาท)

	2519		2520		2521		2522		2523	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
วัตถุดิบ	90.9	77.0	154.9	80.7	129.0	72.9	200.4	76.0	240.7	73.5
ค่าแรงทางตรง	5.7	4.8	10.3	5.4	11.7	6.6	16.0	6.1	22.1	6.7
ค่าใช้จ่ายโรงงาน	21.4	18.2	26.7	13.9	36.3	20.5	47.3	17.9	64.9	19.8
รวมต้นทุนการผลิต	118.0	100	191.9	100	177.0	100	263.7	100	327.7	100

ที่มา : งบการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์

ก. ค่าวัตถุดิบ จากตารางแสดงโครงสร้างต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์ จะเห็นได้ว่า ค่าไม้ซุงซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญเป็นส่วนประกอบที่สูงที่สุดของต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์ และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากไม้ซุงมีปริมาณน้อยลง เพราะรัฐบาลจำกัดปริมาณ

การตัดไม้เพื่อส่งวนเนื้อที่ป่าไม้ของประเทศ นอกจากนี้การที่น้ำมันมีราคาสูงขึ้นทำให้ค่าขนส่งสูงขึ้น ราคาวัตถุดิบจึงสูงขึ้นมาก

ข. ค่าแรงทางตรงก็สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ค่าแรงขึ้นทำให้เพิ่มขึ้นจากวันละ 35, 45, 54 จนถึงปัจจุบัน 61 บาทต่อวัน ภายในเวลาไม่กี่ปี และคงต้องเพิ่มขึ้นอีกตามการเพิ่มขึ้นของค่าครองชีพ

ค. เครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็นต่อการผลิตไม้วีเนียร์ เช่น ทรายแก้ว ซึ่งใช้เย็บแผ่นไม้วีเนียร์ให้โค่นเวลาที่ของการมีแนวโน้มสูงขึ้น

ง. ค่าใช้จ่ายโรงงาน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง มีราคาสูงขึ้นมาก นอกจากนั้นการที่ไม่ได้ผลิตไม้วีเนียร์เต็มกำลังการผลิตของเครื่องจักร ทำให้ต้นทุนคงที่สูงขึ้นและเครื่องจักร เสื่อมราคาลงไปทุกปี

ขอคิดเห็น

การที่ต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นั้น เป็นเรื่องที่ยากต่อการแก้ไข เพราะสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยภายนอกซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ จะแก้ไขได้ก็เฉพาะปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วยเท่านั้น คือ

ก. เมื่อไม้ซุงสักในประเทศหาได้ยากขึ้น ผู้ผลิตก็ควรสั่งไม้ซุงจากต่างประเทศ มาทดแทนให้มากขึ้น เท่าที่ผ่านมามีการนำเข้าไม้ซุงจากประเทศพม่า ลาว มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยเสียอัตราอากรขาเข้าไม้ซุงเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น อย่างไรก็ตาม ไม้ซุงที่นำเข้าก็มีได้มีราคาต่ำกว่าไม้ซุงในประเทศมากนัก เพราะต้องเสียค่าขนส่งสูง นอกจากนั้นประเทศผู้ส่งไม้ซุงออกต่างก็มีนโยบายที่จะส่งไม้แปรรูปออกแทนการส่งไม้ซุงในรูปวัตถุดิบ เพื่อให้มูลค่าเพิ่มตกอยู่ภายในประเทศ เช่นเดียวกับที่ประเทศไทยกำลังดำเนินการอยู่ ดังนั้นอีกแนวทางหนึ่ง ผู้ผลิตจึงควรผลิตไม้วีเนียร์จากไม้ชนิดอื่นแทนไม้สัก ซึ่งหายากแล้วปรับปรุงเทคนิคการผลิตให้เนื้อไม้มีคุณภาพสูงขึ้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของ

ตลาด นอกจากนั้นผู้จัดการโรงงานควรจะได้พิจารณาขบวนการผลิตทุกขั้นตอน เพื่อศึกษาหลักการทำงานของเครื่องจักรที่ออกจนวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันการสูญเสียผลผลิตที่ไต่กันเนื่องจากคุณภาพไม้ไผ่มาทรูฐาน

ข. สำหรับต้นทุนการผลิตในรูปค่าจ้างแรงงานนั้น อาจลดลงได้ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของคนงานให้สูงขึ้น แต่ก่อนอื่นจะต้องกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อายุ เพศ และสุขภาพ ของคนงานแต่ละคน แล้วฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็น จากนั้นจึงจะสามารถใช้บุคคลนั้นทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพได้ โดยมีสิ่งจูงใจให้แก่วิธีปฏิบัติงานดีและให้สวัสดิการต่าง ๆ นอกจากนี้ระบบการทำงานควรจะมีระเบียบ ไม่สับสนก้าวร้าวหรือเกะกะของว่างที่ไม่มีผู้รับผิดชอบ

ค. บำรุงรักษาให้เครื่องจักร เครื่องมือ ที่ยังไม่ได้ใช้ในการผลิตให้อยู่ในสภาพที่พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที เพื่อให้เลือกราคาที่น้อยที่สุด สำหรับเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตทุกเครื่องก็ควรตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ในลักษณะที่ถูกต้อง เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการทำงานของทุกคนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้จะต้องหมั่นตรวจตราดูแลเครื่องจักรอย่างสม่ำเสมอ และซ่อมแซมส่วนที่เสียหายทันทีเพื่อยืดอายุการใช้งานของเครื่องจักร อย่างไรก็ตามบริษัทผู้ผลิตไม้ไผ่เนียร์ควรลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์เท่าที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตไม้ไผ่เนียร์ออกสู่ตลาดเท่านั้น เพื่อจะได้ใช้เครื่องจักรที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้ต้นทุนคงที่ลดลง

ภาวะการขาดแคลนไม้ซุงซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญมีชจะ เกิดกับทุกบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าบริษัทผู้ผลิตไม้ไผ่เนียร์มีสัญญาซื้อขายไม้ซุงกับผู้ใด หรือใครเป็นผู้ให้ความสนับสนุนในค่านไม้ซุงที่จะใช้ป้อนโรงงาน และมีความสัมพันธ์กันเพียงใด

ในแง่ของการร่วมลงทุน เช่น ผู้ผลิตไม้วีเนียร์บางบริษัทมีสัญญาซื้อไม้ซุงจากบริษัทซึ่งได้สัมปทานป่าไม้สักคุณภาพดีในระยะยาว และผู้ถือหุ้นของทั้งสองบริษัทก็เป็นผู้ถือหุ้นกลุ่มเดียวกัน ดังนั้นบริษัทนี้จะไม่มีปัญหาเรื่องการจัดหาไม้ซุงมาป้อนโรงงานเลย

2. ปัญหาการแข่งขัน

ขณะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นตลอดเวลา ราคาไม้วีเนียร์กลับค่อนข้างทรงตัวหรือเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ควยสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้

ก. บริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นมาก ทำให้ไม้วีเนียร์ในตลาดจึงมีการแข่งขันในด้านการขายมากขึ้น บริษัทผู้ผลิตรายใหม่เข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาดของบริษัทผู้ผลิตเดิม ควบคู่กับการตัดราคาขายไม้วีเนียร์ที่นำออกสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยที่ตลาดการค้าไม้วีเนียร์จัดอยู่ในประเภทตลาดผู้ขายน้อย (oligopoly) เมื่อบริษัทหนึ่งลดราคาขายไม้วีเนียร์ บริษัทอื่น ๆ จะลดราคาตาม ทำให้มีการตัดราคาขายกันเองอย่างกว้างขวาง ผู้ซื้อจึงมีอำนาจต่อรองมากกว่า ปัจจุบันตลาดไม้วีเนียร์จึงเป็นตลาดของผู้ซื้อ

(Buyers' Market)

ข. ปัจจุบันความต้องการไม้วีเนียร์ในต่างประเทศลดลง เนื่องจากอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์หดตัว อันเป็นผลจากภาวะเงินทึงตัวและอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น ยอดขายไม้วีเนียร์ของบริษัทผู้ผลิตในประเทศจึงลดลงด้วย ทำให้ไม้วีเนียร์เหลือเป็นสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้น เป็นผลให้ผู้ผลิตต้องลดกำลังการผลิตลง ต้นทุนการผลิตจึงสูงขึ้น และยังคงเสียเงินทุนส่วนหนึ่งจมอยู่ในสินค้าคงคลังด้วย ทำให้ขาดเงินทุนหมุนเวียน ผู้ผลิตจึงแก้ปัญหาสภาพตลาดลงควยการระบายสินค้าคงคลังออกสู่ตลาดในราคาต่ำ

ค. ไหมวีเนียร์ของไทยคงแข่งขันกับไหมวีเนียร์จากประเทศอื่น ๆ ที่มีราคาต่ำกว่า เพราะนอกจากต้นทุนการผลิตไหมวีเนียร์ของไทยจะสูง เนื่องจากผู้ผลิตแต่ละบริษัทไม่สามารถผลิตได้อย่างเต็มกำลังการผลิต (Full Capacity) เพื่อให้เกิดการประหยัดต้นทุนต่อปริมาณการผลิต (Economy of Scale) แล้ว อากรขาออกไหมวีเนียร์ของไทยก็สูงขึ้นมาก อันเป็นผลจากการปรับราคาประเมินไหมวีเนียร์ที่ส่งออกไปสูงขึ้นตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา

ง. ค่าระวางเรือที่มารับสินค้าที่ท่าเรือกรุงเทพสูงกว่าค่าระวางเรือของเมืองท่าอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้ และมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ก็จะได้เห็นได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12

อัตราค่าระวางเรือสำหรับไหมวีเนียร์ที่ส่งไปยังท่าเรือบางแห่ง

วันประกาศใช้	ค่าเรือยุโรป (US.\$ / ลบ.ม.)	ค่าเรือออสเตรเลีย (A\$ / ลบ.ม.)	ค่าเรือสหรัฐอเมริกา (US.\$ / ลบ.ม.)	
			ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก
1 มีนาคม 2519	71.06	56.39	59.85	74.75
1 มีนาคม 2520	74.05	72.78	69.00	88.00
1 เมษายน 2521	84.71	82.41	71.56	100.00
1 มีนาคม 2522	94.39	84.36	79.20	108.00
1 พฤษภาคม 2522	100.22	91.71	83.20	108.00

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์

จ. ปัจจุบันมีการใช้แทน P.V.C. (Poly Vinyl Chloride) แทนแผ่นไม้วีเนียร์มากขึ้น เนื่องจากมีราคาถูกกว่าและมีความทนทานกว่าแผ่นไม้วีเนียร์

ข้อคิดเห็น

ไม้วีเนียร์สีกของไทยที่ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศเกือบทั้งหมดคือเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เนื่องจากบริษัทเฟอร์นิเจอร์ในต่างประเทศมีมากและเป็นบริษัทใหญ่ เมื่อเทียบกับในประเทศซึ่งมีบริษัทเฟอร์นิเจอร์ใหญ่ ๆ ไม่กี่บริษัท ส่วนใหญ่เป็นบริษัทเล็ก ๆ ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ไม้วีเนียร์สีกรวดแพงเป็นวัตถุดิบ และนอกจากนั้นการส่งไม้วีเนียร์สีกออกไปจำหน่ายต่างประเทศก็ได้อีกกว่าการจำหน่ายในประเทศด้วย อีกทั้งยังเป็นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดคือ บริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนของส่งไม้วีเนียร์ออกไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของไม้วีเนียร์ที่ผลิตได้ ผู้ผลิตไม้วีเนียร์จึงควรมุ่งขยายตลาดการค้าไม้วีเนียร์ในต่างประเทศให้กว้างขวางกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยก่อนอื่นผู้ผลิตจะต้องพยายามลดต้นทุนไม้วีเนียร์ลงให้ได้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ราคาไม้วีเนียร์สีกสามารถแข่งขันกับไม้วีเนียร์อื่นได้ อันจะเป็นผลให้ไม้วีเนียร์สีกเป็นที่นิยมมากขึ้น ทั้งนี้เพราะไม้วีเนียร์สีกมีความสวยงามและคุณภาพสูงกว่าไม้วีเนียร์ที่ทำจากไม้อื่น ๆ ทุกชนิดอยู่แล้ว เมื่อราคาขายลดลงผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ในต่างประเทศจะได้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ไม้วีเนียร์สีกได้ในราคาที่ต่ำกว่าหรือใกล้เคียงกับเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ไม้วีเนียร์อื่น ผู้ซื้อจะสามารถซื้อไปใช้ได้มากขึ้น

สำหรับอากรขาออกไม้วีเนียร์ที่กรมศุลกากร เรียกเก็บนั้น ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ราคาไม้วีเนียร์สักของไทยสูงกว่าราคาไม้วีเนียร์สักของประเทศคู่แข่ง เช่น สิงคโปร์ ไต้หวัน ฮองกง ซึ่งไม่คงเสียอากรขาออก ดังนั้นถ้าบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์ไม่สามารถลดต้นทุนไม้วีเนียร์ในคานอื่นลงได้ จนเป็นผลให้ราคาไม้วีเนียร์ของไทยไม่สามารถขายแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตไม้วีเนียร์อื่น ๆ ในตลาดโลกได้ รัฐบาลก็น่าจะพิจารณาลดอากรขาออกสำหรับไม้วีเนียร์ที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ เพื่อผลในคานลดการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศ

ส่วนค่าธรรมเนียมที่ผู้ผลิตไม้วีเนียร์ต้องเสียในอัตราสูงนั้น เป็นปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เพราะบริษัทเก็บเรือเกือบทั้งหมดเป็นบริษัทเก็บเรือดานาชาติซึ่งได้ร่วมกันกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไว้นานแล้ว และการขนส่งไม้วีเนียร์จากประเทศไทยไปยังทวีปยุโรปซึ่งเป็นตลาดการค้าไม้วีเนียร์ที่สำคัญของไทยก็เป็นระยะทางที่ไกลมาก ต้นทุนค่าขนส่งไม้วีเนียร์ของไทยจึงอยู่ในระดับที่สูงอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

ผู้ผลิตไม้วีเนียร์ของไทยจะสามารถขยายตลาดไม้วีเนียร์สักในต่างประเทศได้มากน้อยเพียงใหนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับราคาขายซึ่งจะต้องแข่งขันกับไม้วีเนียร์จากประเทศอื่นได้แล้ว ยังขึ้นอยู่กับความนิยมของผู้ซื้อเฟอร์นิเจอร์ในต่างประเทศอีกด้วย เพราะเมื่อผู้ซื้อหันไปนิยมเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้วีเนียร์พื้นเมืองทางยุโรป เช่น ไม้โอ๊ค

วอลนัท มะฮอกกานี หรือหินไม้นิยมเฟอร์นิเจอร์ทำจากแผ่น P.V.C. ความต้องการไม้วีเนียร์ลึกลง นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับ การขยายตัวหรือหดตัวของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และอุตสาหกรรมก่อสร้างในต่างประเทศอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่าในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา (ปี 2521-ปี 2523) ภาวะเศรษฐกิจของประเทศในทวีปยุโรปซึ่งเป็นลูกค้าที่สำคัญของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในประเทศไทยตกต่ำ เกิดภาวะเงินตึงตัว อัตราดอกเบี้ยสูง และเกิดปัญหาการเมืองภายในประเทศ มีผลให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในประเทศเหล่านั้นหดตัว บางแห่งต้องเลิกกิจการ และบางแห่งต้องลดกำลังผลิตลงกว่าครึ่ง ส่งผลกระทบกระเทือนถึงอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในประเทศไทย เพราะคำสั่งซื้อไม้วีเนียร์จากต่างประเทศลดลง

3. ปัญหาคานการเงิน

จากผลการวิเคราะห์การเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในบทก่อน พอจะสรุปปัญหาคานการเงินที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

ก. อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังไม่มีสภาพคล่อง เนื่องจากมีสินทรัพย์หมุนเวียนที่เป็นเงินสด หรือมีค่าใกล้เคียงเงินสดน้อยมาก ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ เพราะประมาณร้อยละ 70-80 ของสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นสินค้าคงคลังซึ่งมีอัตราการหมุนเวียนลดลงตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา

ข. อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น เนื่องจากลงทุนโดยใช้เงินทุนจากเจ้าหนี้มากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น ทำให้ต้องรับภาระดอกเบี้ยซึ่งเป็นต้นทุนของเงินกู้สูงขึ้น ขณะที่ผลตอบแทนจากการลงทุนลดลงจนไม่สามารถชำระดอกเบี้ยได้ในปี พ.ศ. 2523

ค. อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังไม่สามารถใช้สินทรัพย์ที่ไถ่ลงทุนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดมากเกินไปสำหรับการหารายได้ในระดับที่ได้อาศัย

ง. สมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลงตามลำดับนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 จนตอ้งขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523

จ. อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จัดสรรการใช้เงินทุนไม่สอดคล้องกับนโยบายการบริหารเงินทุนที่ดี ซึ่งควรจะใช้เงินทุนระยะสั้นลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนและชำระหนี้สินหมุนเวียน และใช้เงินทุนระยะยาวลงทุนในสินทรัพย์ประจำและชำระหนี้สินระยะยาว แต่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์กลับนำเงินทุนระยะยาวไปชดเชยผลขาดทุนชำระหนี้สินหมุนเวียนและลงทุนในสินค่างดคลังเป็นส่วนใหญ่

ข้อคิดเห็น

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาค่าทางการเงินที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาสภาพคล่องลดลง สภาพเสี่ยงสูงขึ้น สมรรถภาพในการดำเนินงานลดลง หรือ ปัญหาการจัดสรรเงินทุนแล้ว อาจสรุปได้ว่า เกิดจากสาเหตุเดียวกันคือ สมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง และเนื่องจากกำไรเกิดจากรายได้จากการขายหักด้วยต้นทุนสินค้าขาย ดังนั้นทางแก้ปัญหาก็อยู่ที่การหาทางเพิ่มรายได้จากการขาย หรือพยายามลดต้นทุนสินค้าขาย ซึ่งถ้าสามารถทำไปพร้อมกันได้สมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็จะสูงขึ้นมาก ปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นก็จะลดลง

รายได้จากการขายไม้วีเนียร์อาจเพิ่มขึ้นได้ทั้งในรูปของปริมาณและราคาขาย แต่สำหรับตลาดการค้าไม้วีเนียร์ในปัจจุบัน การเพิ่มราคาขายเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ทั้งนี้

เพราะมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นมาก ทำให้ท้องแข่งขันกันมากขึ้น นอกจากนั้นการที่
 กระทบการผลิไม้วีเนียร์ของไทยสูงกว่าประเทศผู้ผลิตอื่น โดยเฉพาะเมื่อรวมอากรขาออก
 และค่าขนส่งเข้าควยแล้ว ทำให้ราคาไม้วีเนียร์สักของไทยสูงกว่าราคาไม้วีเนียร์สักจาก
 ประเทศคู่แข่งและสูงกว่าราคาไม้วีเนียร์ชนิดอื่นมาก เป็นผลให้ผู้ซื้อในต่างประเทศหัน
 ไปซื้อไม้วีเนียร์ที่มีราคาต่ำกว่าแทน คำสั่งซื้อจากต่างประเทศจึงลดลง ทำให้ไม้วีเนียร์
 สกตก ผู้ซื้อจึงกรากำรับซื้อและผู้ขายก็จำเป็นต้องลดราคาขายแข่งขันกันเอง เพื่อ
 ระบายไม้วีเนียร์ซึ่งเหลือเป็นสินค้าคงคลังจำนวนมากออกสู่ตลาด ดังนั้นการเพิ่มรายได้
 จากการขายไม้วีเนียร์จึงเหลืออยู่ทางเดียวคือ การเพิ่มปริมาณขายด้วยการขยายตลาด
 การค้าไม้วีเนียร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งนอกเหนือจากตลาดเดิมแล้วยังต้อง
 หาตลาดใหม่เพิ่มขึ้น

สำหรับการลดต้นทุนต่อหน่วยของไม้วีเนียร์นั้น อาจทำได้ด้วยการลดต้นทุนคงที่
 ของการผลิตไม้วีเนียร์ลงให้ได้อ่อน โดยการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ ไม
 ให้เกิดการเปลืองเปล่าในการใช้สินทรัพย์ ขณะเดียวกันผู้ผลิตของพยายามหาไม่ซุงซึ่งเป็น
 วัตถุดิบสำคัญมาป้อนโรงงานมิให้ขาด เพื่อไม่ให้การผลิตหยุดชะงัก ถึงแม้ว่าจะต้องลงทุน
 ในสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะการหยุดชะงักในการผลิตอาจทำให้เสียต้นทุนคงที่ใน
 อัตราที่สูงกว่าดอกเบี้ยจ่ายซึ่งเป็นต้นทุนของเงินลงทุนในสินค้าคงคลัง เมื่อไม้วีเนียร์ที่ผลิต
 ได้มีต้นทุนต่อหน่วยลดลงแล้ว การตั้งราคาขายที่สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่น ๆ ได้โดยมี
 กำไรก็จะสามารถทำได้ง่ายขึ้น และยิ่งจะเป็นผลให้การขยายตลาดการค้าไม้วีเนียร์เดิม
 และการเจาะตลาดใหม่เป็นไปได้มากขึ้น

นอกจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์โดยตรงแล้ว ผู้ผลิตยังสามารถหารายได้
 จากไม่ซุงที่สูญเสียจากการผลิตไม้วีเนียร์ประมาณร้อยละ 50-60 ได้ ด้วยการเพิ่มมูลค่า
 เศษไม้ซุงเหล่านั้นให้สูงขึ้นแทนที่จะนำไปทำฟืนหรือขายไปในลักษณะวัตถุดิบ โดยอาจจะ

กองขยายขอบเขตของการลงทุนในโครงการปลูกไม้ถึงอุตสาหกรรม รมทอเนื่องก็ต้องใช้วัตถุดิบ จากเศษไม้ซุง เช่น การทำลังไม้ ไม้แปรรูป ไม้แปรรูป โดยเฉพาอย่างยิ่งถ้าเป็น อุตสาหกรรมที่ทอใช้ไม้วีเนียร์ เป็นวัตถุดิบด้วยก็จะเป็นผลดีมากขึ้น เพราะจะทำให้มี ตลาดที่แน่นอนสำหรับไม้วีเนียร์ที่ผลิต เช่น อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมไม้อัด เป็นต้น และยังเป็นการใช้ไม้ซุงซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอย่างประหยัดและได้ ประโยชน์สูงสุดอีกด้วย

4. ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เป็นรูปแบบหนึ่งของการแปรรูปไม้ซุง ซึ่งก่อให้เกิดการทำลายทรัพยากรป่าไม้ของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากการที่ไม้ซุง โดยเฉพาะไม้ซุงสักเป็นที่ ต้องการและมีราคาสูง จึงเกิดการลักลอบตัดไม้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถ เข้าไปปราบปรามได้

ดังนั้นเพื่อเป็นการสงวนทรัพยากรป่าไม้ และแก้ปัญหาการขาดแคลนไม้ซุงซึ่ง เป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรมไม้แปรรูปทุกชนิด รัฐบาลจึงควรเข้ามาช่วยเหลือ ใน ระยะสั้นด้วยการยกเว้นภาษีไม้ซุงที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะเสีย เพียงร้อยละ 1 ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ราคาไม้ซุงนำเข้าต่ำกว่าราคาไม้ซุงในประเทศ ผู้ผลิต จะไ้หันไปสั่งไม้ซุงจากต่างประเทศเข้ามาแปรรูปในประเทศมากขึ้น อันจะเป็นผลให้ มูลค่าเพิ่มตกอยู่ในประเทศไทยและทรัพยากรป่าไม้ของประเทศไม่ถูกทำลาย ส่วนใน ระยะยาวนั้นรัฐบาลควรหามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาป่าไม้ของประเทศ เช่น กำหนดนโยบายสัมปทานป่า ไม้อย่างชัดเจนและความคุ้มครองให้มีการปฏิบัติตามอย่างจริงจัง นอกจากนั้นยังควรส่งเสริมให้มีการปลูกป่าทดแทนเพื่อหมุนเวียนกับการตัดไม้มาใช้ใน อุตสาหกรรม โดยพยายามขยายขอบเขตการดำเนินงานในทิวเขาสลับชั้น ถ้าแก้ปัญหาการ

ซากแคลนไมซุงซึ่งเป็นวัตถุที่สำคัญก็ เชื่อว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จะหาค่าตลาดเพิ่มขึ้น
ได้ไม่ยากนัก

ข้อคิดเห็นในการแก้ปัญหาในคานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์
นี้ อาจเป็นประโยชน์บางประการต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์
และผลการวิเคราะห์ทางการเงินก็อาจเป็นเครื่องชี้ให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินค่าได้ว่า
สมควรที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมนี้หรือไม่